

ยังคงมีเสียงกักต้งต่อการเดินหน้าโครงการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ วงเงิน 3.5 แสนล้านบาท ของคณะกรรมการบริหารจัดการน้ำและอุทกภัย (กบอ.) โดยล่าสุด "วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์" (วสท.) จัดโครงการเสวนา "ตีแผ่ความไม่เหมาะสมโครงการผันน้ำ A5 และเขื่อนแม่วงก์" โดยมีวิทยากรจาก วสท. เข้าร่วมงานสะท้อนมุมมอง พร้อมตอบคำถามเกี่ยวกับประเด็นการดำเนินงานของโครงการดังกล่าวว่า มีดีหลักขั้นต้นที่ถูกต้องตามมาตรฐาน และตามหลักวิชาการวิศวกรรม

พลัดเวย์ ต้องโยกความถือน้ำที่กินนอน

นายปราโมทย์ ไม้กลัด อธิบดีกรมชลประทาน ได้นำประเด็นการผันน้ำมารวมและเปลี่ยน พร้อมสะท้อนมุมมองว่า หลักคิดหลักทำของรัฐบาลคิดตั้งแต่ต้นในแง่ของการเริ่มต้นทางวิศวกรรม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของรูปแบบ กระบวนการและการบริหารจัดการโครงการขนาดใหญ่ทั้ง 9 โมดูล โดยในแต่ละโมดูลต้องมีการศึกษาความเป็นไปได้ให้ได้ข้อยุติเสียก่อน ขณะที่ในบางโมดูลยังมีการศึกษาเป็นแบบครึ่งๆ กลางๆ โดยกรมชลประทาน อาทิ ในโมดูล A1 และในโมดูล B1 ที่ยังต้องศึกษาถึงความเหมาะสมของโครงการ รวมถึงศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้วย

"การกำหนดแนวพลัดเวย์ตายตัวแล้วค่อยมากำหนดให้ศึกษาความเหมาะสม ศึกษาผลกระทบตามมา ไม่มีที่ไหนทำกัน กระบวนการขับเคลื่อนทางด้านวิศวกรรม ด้านเทคนิคมันผิด ผมก็เคยบอกว่า ให้ถอยเสียเถอะรัฐบาล อย่างงานพลัดเวย์ก็ยังไม่รู้เลยว่า หน้าตาเป็นแบบไหน ยังไม่มีบูรพินต์เลย รวมถึงต้องศึกษาความเหมาะสมของสภาพภูมิประเทศร่วมด้วย" อธิบดีอธิบดีกรมชลประทาน ระบุว่าชี้ว่า หลักการที่แนวพลัดเวย์ขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว คือ โยกความเหลื่อมล้ำ ความเดือดร้อน จากจุดหนึ่งไปทีหนึ่ง ซึ่งรัฐบาลกำลังทำอยู่

วสท.ย้ำชัดโครงการน้ำ 9 โมดูล ไม่แก้ปัญหาน้ำท่วมของประเทศ

ปราโมทย์ ไม้กลัด

แนะนำรายงาน "ใจกว้าง" มาปรับใช้

ส่วน ศศ.ดร.คมสัน มาลีสี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กล่าวถึงข้อสังเกตว่า ในแต่ละโมดูลของ กบอ. ยังไม่มีการพูดถึงความเชื่อมโยงกันในแต่ละโมดูล อย่างไรก็ตาม ได้เสนอแนะว่า มีหลายหน่วยงานที่เคยเสนอแผนงานที่มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันในการบริหารจัดการน้ำ ดังเช่น รายงานของ "ใจกว้าง" ที่เสนอแนวความคิดให้กับรัฐบาลก่อนหน้าที่ได้พิจารณา มองว่าเป็นรายงานพื้นฐานที่มีระบบระเบียบ และเป็นรายงานที่มีความเชื่อมโยงกัน

ทั้งนี้ เห็นว่า รัฐบาลสามารถนำข้อมูลดังกล่าวมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ ด้าน รศ.ดร.บัญชา ขวัญยืน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ระบุว่าตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา โครงการที่มาจากกรมชลประทาน และกรมโยธาธิการและผังเมืองเป็นหลัก ทั้งนี้เห็นว่า ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ไม่ว่าจะเป็นบทสรุปของนักวิชาการ และของวุฒิสภา ต่างระบุตรงกันว่า ส่วนหนึ่งของการเกิดน้ำท่วมใหญ่ครั้งที่ผ่านมาเกิดจากปริมาณน้ำฝนที่มาก สิ่งสำคัญที่ยังไม่มีการพูดถึง คือ เรื่องของการบริหารจัดการน้ำ

"การแก้ปัญหาน้ำท่วมแหล่งน้ำนั้น ต้องแก้ที่การบริหารจัดการน้ำ ซึ่งใช้ต้นทุนที่ต่ำที่สุด ขณะที่การก่อสร้างเขื่อนลงทุนที่สูงที่สุด ทั้งนี้ พบว่า แนวทางการแก้ปัญหาน้ำท่วมที่ ดี คือ การบริหารจัดการน้ำในลุ่มน้ำตัวเองก่อน แต่ที่ผ่านมากการแก้ปัญหาน้ำท่วมกลับเป็นแนวทางรอง" รศ.ดร.บัญชา กล่าว ดังนั้น แนวทางในการแก้ปัญหาน้ำท่วมต้องบริหารจัดการน้ำที่แม่น้ำเจ้าพระยา ก่อน ซึ่งถ้าทำให้แม่น้ำเจ้าพระยาสามารถผันน้ำได้ 1,200 ลูกบาศก์เมตรวินาที แล้วให้แก้มลิงตักน้ำ เชื่อว่า จะสามารถแก้ปัญหาน้ำท่วมได้ รศ.ดร.

บัญชา ระบุว่า ขณะที่ นายศศิน เฉลิมลาภ เลขาธิการมูลนิธิสืบนาคะเสถียร กล่าวถึงข้อสังเกตเกี่ยวกับการสร้างเขื่อนแม่วงก์ว่า แนวคิดการสร้างเขื่อนแม่วงก์เพื่อต้องการที่จะแก้ปัญหาน้ำท่วมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งตัวเขื่อนดังกล่าวนั้นสามารถใช้งานได้เพียงแค่ 1% ของน้ำท่วมเมื่อปี 2554 เท่านั้น ซึ่งนอกจากจะไม่สามารถแก้ไขปัญหา น้ำท่วมในอำเภอลาดยาวได้แล้ว ยังเป็นการเพิ่มพื้นที่เสี่ยงให้เกิดน้ำท่วมมากขึ้นอีกประมาณ 20-30% กล่าวได้ว่า การ

สร้างเขื่อนแม่วงก์ไม่มีประโยชน์ต่อการแก้ปัญหาน้ำท่วมแต่อย่างใด หากต้องการที่จะลดปริมาณน้ำท่วมในอำเภอลาดยาวจริง เห็นว่าต้องสร้างเขื่อนที่เขื่อนโก

ปชช.ไม่เชื่อแก้ปัญหาน้ำท่วมเจ้าพระยาได้

ดร.สุรศักดิ์ คลังสุภาวิพัฒน์ จากมหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ ระบุว่า จากการลงทุนที่สอบถามประชาชนต่างไม่เห็นด้วยที่จะให้มีการก่อสร้างโครงการดังกล่าวนี้ ทั้งยังมองว่าการผลักดันปริมาณน้ำข้ามลุ่ม จากแม่น้ำเจ้าพระยามาลงที่แม่น้ำแม่กลองไม่ช่วยแก้ปัญหาน้ำท่วมประชาชนเสนอว่า ให้มีการบริหารจัดการน้ำในลุ่มน้ำเจ้าพระยา ก่อนแล้วค่อยคิดเรื่องการผันน้ำข้ามลุ่ม ทั้งนี้ยังมองว่า จากโครงการนี้จะส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนในพื้นที่ที่ต้องเปลี่ยนแปลงไป รวมถึงการระบายน้ำออกสู่ทะเล ตั้งข้อสังเกตว่าหากเพิ่มมากขึ้นอีกจะทำให้เกิด

ปัญหาขึ้นในหลายจุด อาทิ บริเวณที่น้ำลงแม่น้ำแม่กลอง ดึงพลังจากการขุดลอก ทั้งยังมีความเสี่ยงจากโครงการไม่แล้วเสร็จ ดูแล้วจะเป็นเส้นทางเก็บลมมากกว่า และไม่แน่ใจว่า จะขยี้ให้ลุ่มน้ำเจ้าพระยาไม่เกิดน้ำท่วมอีกได้หรือไม่

ขณะที่ ศศ.ดร.วุฒิชัย พุทธิภรณ์ จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน กล่าวว่า หลักการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำคือ ต้องทำบนหลักวิทยาศาสตร์และวิศวกรรม และมีต้นทุนที่ต่ำ ซึ่งเป็นกระบวนการของประเทศที่พัฒนาแล้ว ไม่เฉพาะเรื่องของการผันน้ำท่วมเท่านั้น แต่ใช้แก้ปัญหาอุปถัมภ์ต่างๆ ด้วย พร้อมระบุว่า โดยส่วนตัว อยากให้กลับมาใช้การจัดการน้ำเป็นสำคัญ ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ที่ฝ่ายประชาชนต้องทำควบคู่กันในส่วนของการพัฒนา ตอนนี้งบประมาณกำลังเอางานที่กรมชลประทานทำ มาทำเสียเอง อยากเห็นการแก้ปัญหาที่ใช้หลักวิทยาศาสตร์ มีใช้การเมือง